

M I K U L O V S K É V Ý T V A R N Ě S Y M P O Z I U M d e v á t ý r o č n í k

dílina '02

NADACE
NOVA

Jihomoravský kraj

VHS
BREGLAV

RAP
LOSTOŘI

AVENIR

Martina

M
VÍNO MARCINČÁK

VÍNO MIKULOV

Crystalis

PAVEL DRINKA
GRAFICKÉ A FOTO STUDIO

AVON

Za podpory Ministerstva kultury ČR

Příští, jubilejní 10. ročník MVS "dílna" '03 proběhne od 19. 7. do 16. 8. 2003.

ErikaBornová

IvanaLomová

kurátor

ViktorPivovarov

UlricRoldanus

DanielaSneppová

host MVS

JiříPikous

technický asistent

Vážení přátelé, je podzim, léto odspěchalo tak rychle, město je před volbami, je čas pro ohlédnutí. Mikulovské výtvarné sympozium již neoddělitelně patří k letní sezóně našeho města. Vždycky jsem zvědav, kteří umělci přijmou pozvání a jak organizátoři zvládnou všechny jejich požadavky, doprovodné akce a hlavně vernisáž. Je vždycky velkolepá.

Chtěl bych organizátorům poděkovat za jejich činnost a popřát jim mnoho sil a podpory pro další léta, protože vím, že jejich starost nekončí s vernisáží, ale trvá celý rok. Přál bych občanům našeho města více podobných aktivit, více osvětlených tvůrců, organizátorů i zastupitelů, kteří si již dnes uvědomují, jak značný přímý i nepřímý pozitivní dopad mají podobné akce pro nás a pro budoucí generace především.

Je před volbami, a až si budete prohlížet tento katalog, radnici bude možná řídit někdo jiný. Proto vyzývám nově zvolené zastupitelstvo, aby rozhodně tradici pořádání MVS podporovalo i nadále. Podle toho, co jsem slyšel, to budou organizátoři hodně potřebovat zvláště pro příští, jubilejní desátý ročník MVS.

S důvěrou v lepší budoucnost a zdravý rozum Vás zdraví

Ing. Stanislav Mach, starosta města Mikulova

Když se řekne Mikulov, většině z nás se vybaví lahev vína, vinné sklepy, stráně s vinicemi. Někteří z nás si k tomu představí jižní slunce, krásnou přírodu, město plné památek či hraniční přechod do Rakouska. Někdo si vzpomene na pálavskou Věstonickou venuši, nalezenou asi deset kilometrů na sever, jinému utkví v paměti snad největší vinný sud u nás, schovaný na zámku (za svou existenci však zcela naplněný jen prý dvakrát). V posledním desetiletí přibyla k chloubě města ještě další „pamětihodnost“: Mikulovské výtvarné sympozium "dílna". Jeho prezentací jsou nejen každoroční přehlídky toho, co se v té které sezóně právě na sympoziu urodilo, ale také stálá expozice sympoziálních děl, instalovaná na zámku. Je svého druhu ojedinělá: v českých a moravských zemích není příliš zvykem věnovat prostor sbírkám shromažďujícím díla právě současně vznikající (např. v Praze tento typ expozice zcela chybí). A tak zámecká výstava s názvem Sklizeň 1994–2000, i když si nečiní nárok být vyčerpávajícím přehledem (ani nemůže, protože odráží program sympozií), je důležitým počinem nejen v životě města.

Ne každý dnes také ví, že Mikulov býval až do 19. století největším městem jižní Moravy a po staletí jedním z jejích hospodářsky nejdůležitějších center. Od 13. století tehdejší Niclaspurk patřil Lichtenštejnům, ležel na důležité obchodní stezce mezi Brnem a Vídní a hájil jih země, v 16. století mimo jiné také proti hrozícímu tureckému nebezpečí. Nový vzestup zaznamenalo město zejména od 17. století za správy Ditrichštejnů. V té době se stává Mikulov také sídlem největší židovské obce na Moravě. Znamení rozvoj města byl přerušen teprve osudovým rozhodnutím v 19. století: vybudování železniční tratě Brno–Vídeň bylo nakonec vedeno přes Břeclav.

Snad právě ona shoda historických, zeměpisných a přírodních okolností vepsala do ulic města i jeho okolí cosi velmi specifického.

When you say Mikulov, most of us recall a bottle of wine, wine cellars and hillsides with vineyards. Some of us will also imagine southern sun, beautiful landscape, a town full of sights and a border crossing point to Austria. Others will recall the Věstonice venus, which was found about ten kilometres to the north in Pálava, and still others will remember probably the biggest wine butt in our country, which has been stored in the chateau (it is said to be filled up to the top only twice for the period of its existence). In the last decade, one more remarkable achievement was added to the pride of the town: the Mikulov Art Symposium "Workshop". It is presented not only by the annual exhibitions of what has been produced in that Symposium but also by the permanent exposition of works of the Symposia, which is installed in the chateau. It is a unique exhibition of this kind: it is not common in the Czech and Moravian countries to dedicate space to the collections gathering works that are produced nowadays (e.g. there is not a single exposition of this kind in Prague). Therefore, the chateau exposition called The Harvest 1994–2000 represents a significant achievement not only for the life of the town, though it does not claim to provide a complex survey (it is not possible in any case as it reflects the programme of the Symposia).

Not everybody knows today that Mikulov was the biggest town of South Moravia till the 19th century and one of its most important economic centres. From the 13th century, then Niclaspurk belonged to the Liechtenstein family. It was located on a significant business path between Brno and Vienna. It guarded the south of the country and also faced the approaching Turkish threat in the 16th century. The town experienced a new boom especially from the 17th century under the administration of the

Hned první dotyk s městem vyvolá intenzivní pocit, že můžeme úplně klidně zapomenout na všechny povinnosti, zátěže a tlaky valící se na nás ze všech stran, a že nazpátek, odkud jsme zrovna přijeli, nemusíme spěchat. A strávíme-li zde alespoň jeden den,

Ditrichstein family. At that time, Mikulov became the seat of the biggest Jewish settlement in Moravia. Remarkable development of the town was only interrupted by the fatal decision in the 19th century: the railway Brno–Vienna was eventually built via Břeclav.

neubráníme se tomu, abychom si k místu nevytvořili citový vztah. Působí na nás to, co na první pohled není vidět, ale je přítomno: jakási „vnitřní“ bohatost města (nepochybně daná onou výraznou historií). A pak je tu ještě jeden fascinující zážitek (pro umělce možná zvlášť působivý): ona jižní atmosféra, o níž každý Středoevropan, obklopený nízkým šedým nebem a nevýraznými, ušmouranými barvami, vždy nezřízeně snil a za níž prchal kdykoliv a kamkoliv jen mohl. Málokdo si kdy vzpomněl, že zbloudilý kousek jihu s pálivým sluncem, pichlavým, jasným světlem a oslnivě běloskvoucími vápencovými skalisky jako v Dalmácii nebo Apeninách máme na dosah ruky.

A tak je další shodou okolností, že tradice pravidelných uměleckých setkání našla své útočiště v tomto místě. Letošní Mikulovské výtvarné sympozium je už 9. ročníkem. Za dobu téměř deseti let se zde vystřídalo kolem šedesáti účastníků. Začátek byl celkem nenápadný. Vznikl „za vlahého večera při sklence vína v hlavě sochaře Nikose Artmutidise“ (jak je jeho počátek už téměř legendárně popisován). Původní záměr pořádat v Mikulově sochařská sympozia byl vstřícně přivítán zejména sochaři ze skupiny Tvrdohlavých – skupiny, která již nejednou výrazně zasáhla do dějin českého umění (tehdy ještě za totality). Brzy se okruh účastníků začal rozšiřovat jak za hranice Tvrdohlavých, tak za hranice České republiky. Z původně přátelské iniciativy vyrostla pevná organizační struktura, která ve spolupráci s Regionálním muzeem má v čele každého ročníku svého kurátora, profesionálního organizátora, i nadšenou podporu města.

Letos přijelo do Mikulova šest umělců: jako kurátorka byla zvolena Ivana Lomová (1959, malířka, ČR) a dále se zúčastnili Erika Bornová (1964, sochařka, ČR), Viktor Pivovarov (1937, malíř, Rusko), Ulric Roldanus (1964, sochař, Holandsko), Daniela Sněpová (1963, grafička, fotografka, Kanada) a jako technický asistent Jiří Pikous (1978, malíř, ČR). Během několika týdnů pobytu (od data slavnostního zahájení 20. 7. do vernisáže – sklizně 17. 8.) pracovali ve svých ateliérech na svazích návrší nedaleko vstupu do mikulovského zámku s výhledem na uhrančivý Svatý kopeček, střechy města a zelenobílé kopce v okolí. Každý reagoval na své „zastavení se“ v Mikulově jinak: pro některé místo znamenalo nalezení bezprostředního inspiračního tematického zdroje, pro jiné se prostředí stalo oázou, v níž mohli soustředěně prozkoumat své osobní světy skrývající třeba už po léta leccos zapomenutého.

Ke skupině těch prvních patří Erika Bornová. Nechala se inspirovat historickou osobností Perchtou z Rožmberka, která, nešťastně prodána za jednoho z Lichtenštejnů, žila v Mikulově kolem poloviny 15. století. Podle legendy se jako bílá paní objevuje v Mikulově dodnes. Étericky bílá socha Perchty s magicky narůžovělým úsměvem byla instalována v zámku na stěně: bílá paní prochází zdí a opouští hradní kapli (kde se podle pověsti modlila za vysvobození ze spár svého nenáviděného osudu). Rodák z Moskvy Viktor Pivovarov, žijící již od roku 1981 v Praze, namaloval v Mikulově plátna, která představila sondy do předešlých obrazových cyklů. S charakteristickým konceptuálním přístupem se Pivovarov dotkl velmi osob-

It might be the coincidence of historical, geographic and natural circumstances that gave a very special impression to the town streets and surroundings. The very first contact with the town generates an intensive feeling that we can immediately forget all obligations, burdens and pressures coming upon us from all sides and that we do not need to hurry back to where we have come from. Even if we should spend there only one day, we will not help creating an emotional relationship with this place. We will be impressed by what is not seen at the first sight but what is nearly omnipresent: a kind of "inner" richness of the town (undoubtedly given by the impressive history). However, there is one more fascinating experience here (which might be specifically interesting to the artists): that southern atmosphere, which was widely dreamt about and sought for whenever and wherever possible by people from Central Europe, who were surrounded by low grey sky and inexpressive, grimy colours. Hardly anybody ever remembered that the stray piece of the south with hot sun, aggressive bright light and dazzling white limestone rocks resembling Dalmatia or the Apennines was within our reach.

Therefore, it is by another coincidence that the tradition of regular art meetings found its refuge in this place. This Mikulov Art Symposium was the ninth event. Within nearly ten years, approximately sixty artists worked here. The origin was quite inconspicuous. The idea occurred "in a mild evening in the head of the sculptor Nikos Artmutidis, when drinking a glass of wine" (as its foundation is nearly legendary described). The original intention to organize symposia for sculptors in Mikulov was welcomed mainly by sculptors from the Tvrdohlaví group. This group had a significant impact on the history of the Czech art even before (under the totalitarian regime). The circle of participants soon expanded not only outside the Tvrdohlaví group but also abroad. The originally friendly initiative was transformed in a solid organizational structure, which, in co-operation with the Regional Museum, had a curator heading each annual event, a professional organizer and a keen support of the town.

This year, six artists came to Mikulov: Ivana Lomová (1959, artist, CR) was chosen to be the curator. Other participants included Erika Bornová (1964, sculptor, CR), Viktor Pivovarov (1937, artist, Russia), Ulric Roldanus (1964, sculptor, Holland), Daniela Sněpová (1963, graphic artist, photographer, Canada) and Jiří Pikous (1978, artist, CR) as a technical assistant. Within several weeks of their stay (from the date of the ceremonial opening on 20. 7. till the private view of the „Harvest“ on 17. 8.), they worked in their studios on the hillsides near the entry to the Mikulov Chateau with a view of the charming Holy Hill, town roofs and green and white hills in the surroundings. Each of them responded to their reflections in Mikulov in a different way: the place meant the finding of an immediate inspirational thematic source for some while for others the environment became an oasis where they could focus on the examination of personal worlds hiding various forgotten things for years.

ních pocitů, vztahujících se v některých obrazech ještě k umělecko-politické situaci v jeho původní zemi. Zcela novým obrazem je jasně barevný, konstruktivisticky řešený obraz Figura u okna, který navazuje na leonardovsko-schlemmerovskou tradici zpodobení člověka jako loutky v metafyzicky cítěném prostoru. Také Ivana Lomová nás ve svých „psychoanalytických“ krajinách a portrétech zavádí do nadreálného světa svých představ, přestože její obrazy krajin a lidí mají velmi konkrétní a zcela reálné východisko. Obrazy míst a lidí, vázané vždy na osobní prožitky, se ukládají ve vzpomínkách a pocitech, které jsou v některých chvílích evokovány a přesouvají se na plátno, podobně jako se stalo v Mikulově.

Zahraničním účastníkem byl holandský sochař Ulric Roldanus. Jeho dílo se pohybuje v oblasti dnes velmi oblíbené instalace. Je tvůrcem také mnoha objektů bizarních forem a ironizujících obsahů (svým způsobem pendent našeho Františka Skály). Ve smyslu této své tvorby připravil pro sympozium instalaci s názvem Znovuzrození Venuše aneb Sněhurka a příliš mnoho trpaslíků. Daniela Sněppová se narodila v Mariánských Lázních, ale žije v Kanadě, kde také vyučuje na vysoké škole umění a teorii kultury. Její tvorba charakterizuje jinou současnou tendenci: popularitu fotografie jako média, které je možno kombinovat i s jinými výtvarnými i nevýtvarnými prostředky, v tomto případě se zvukem. Jiří Pikous, zastávající na sympoziu roli technického asistenta, je teprve studentem (na FaVU v Brně), ale má za sebou již mnoho aktivit, zejména ve svém rodném Liberci, ale i jinde. Jeho obrazy s poněkud ironickým podtextem mísí v sobě prvky uvolněné expresivně fantaskní malby s pop-artově cítěným smyslem pro detail (projevující se někdy i ve volbě tématu).

V roce 1994, kdy se uskutečnil první ročník mikulovského setkání, asi nikdo nepřemýšlel příliš o tom, zdali se pořádání sympozií opravdu uchytí a na jak dlouho. Nejen že přetrvalo, ale stalo se novou tradicí města. V tomto směru mikulovské "dílny" stojí teprve na počátku a zdá se, že mají před sebou ještě bohatou budoucnost.

PhDr. Ivona Raimanová

The first group includes Erika Bornová. She was inspired by the historical person of Perchta of Rožemberk, who had lived in the middle of the 15th century in Mikulov where had she unhappily married a man of the Liechtenstein family. According to the legend, she has been appearing in Mikulov as a White Lady till today. The ethereal white sculpture of Perchta with magic light pink smile was installed on the chateau wall: the White Lady walks though the wall and leaves the castle chapel (where, as the legend says, she prayed for the deliverance from her hated fate). The Moscow native Viktor Pivovarov, living in Prague since 1981, painted canvases in Mikulov, which represented probes into the previous painting cycles. With his typical conceptual approach, Pivovarov touched very personal feelings in some works, which were related to the art-political situation in his original country. There is also a completely new painting called The Figure at window, which is clear and colourful and is solved in the Constructivist style. It is a follow-up of the Leonardo-Schlemmer tradition of presenting a person as a puppet in the metaphysically imagined space. In her psychoanalytic landscapes and portraits, Ivana Lomová also brings us to the supra-realistic world of her imaginations, though her paintings of landscapes and people always had a very specific and very realistic way-out. Illusions of places and people, always linked with a personal experience, are stored in memories and feelings, which are evoked on some occasions and are transferred on the canvas, as it happened in Mikulov.

The Holland sculptor Ulric Roldanus was the Western participant. He works in the area of installations, which is much favoured these days. He has created many objects of bizarre forms and ironizing content (counterpart of our František Skála in some way). In the sense of his work of this kind, he prepared the installation for the Symposium, which was called Rebirth of Venus or Snow White and too many dwarf-men. Daniela Sněppová was born in Mariánské Lázně but she lives in Canada where she also teaches Art and Theory of Culture at the University. Her performance characterizes another current tendency: popularity of photograph as a medium, which can be combined with other art and non-art means. In our case, it was voice. Jiří Pikous, who held the position of a technical assistant in the Symposium, is still a student (Faculty of Arts in Brno). However, he has already managed a number of activities, mainly in his native Liberec but also elsewhere. His paintings with slightly ironizing content mix free expressively fantasy paintings with pop-art sense for detail (which is also sometimes reflected in his choice of the topic).

In 1994, when the first annual event of the Mikulov meeting took place, hardly anybody would have thought that the symposium would continue successfully for many years. However, it has not only survived but also become a new tradition of the town. In this sense, the Mikulov "Workshops" are still at the beginning and they seem to have a very rich future.

Ivona Raimanová, PhD.

Účastníci / Participants

Erika Bornová

sochařka
narozena: 18. 10. 1964 v Praze
studia: Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Marie Čibulkové 9, 140 00 Praha 4
tel.: 261 225 572
e-mail: e.bornova@volny.cz

Ivana Lomová / kurátor

malířka
narozena: 22. 11. 1959 v Praze
studia: ČVUT Praha, fakulta architektury
adresa: Cukrovarnická 8, 160 00 Praha 6
tel.: 233 342 034
e-mail: ivana.lomova@razdva.cz

Viktor Pivovarov

malíř
narozen: 14. 1. 1937 v Moskvě, Rusko
studia: Moskevská uměleckoprůmyslová
škola M. I. Kalinina
adresa: Jaromírova 34, 128 00 Praha 2
tel.: 224 937 533
atelier: Úhlavská 14, 140 00 Praha 4
tel.: 244 912 148

Ulric Roldanus

sochař
narozen: 11. 5. 1964 Okkenbroek, Nizozemsko
studia: AVU Utrecht (Academie voor Beeldende
Kunsten Utrecht)
adresa: Nieuwe Karselaan 54,
1182 BS Amstelveen, Nizozemsko
tel.: +31(0)206 275 300
e-mail: rolpol@planet.nl

Daniela Snejpová / host MVS

multimediální výtvarnice
narozena: 7. 1. 1963 v Mariánských Lázních
studia: M. F. A. Master of Fine Arts, University
of Windsor, Windsor, Ontario, Canada
adresa: 59 Upper Ave, London, Ontario,
Canada, N6H 2L6
tel.: +1(0)51 98 58 16 02
e-mail: dsneppov@uwo.ca; daniela_cz@hotmail.com

Jiří Pikous / technický asistent

malíř
narozen: 28. 4. 1978 v Liberci
studia: student IV. ročníku FaVU Brno,
atelier figurální malby
adresa: Mánesova 4, 460 10 Liberec 10
tel.: 485 151 253
e-mail: jjiripikous@centrum.cz

Erika Bornová

Perchta
polystyrén, vodové barvy a vosk / polystyrene, watercolours and wax
200 x 100 x 60 cm

Ivana Lomová

Irenka III.
olej na plátně / oil on canvas
150 x 120 cm

Viktor Pivovarov

Figura u okna / Figure at window
olej a akryl na plátně / oil and acryl on canvas
120 x 95 cm

Ulric Roldanus

Znovuzrození Venuše aneb Sněhurka a příliš mnoho trpaslíků /
Rebirth of Venus or Snow White and too many dwarf-men
kombinovaná technika / combined technique
50 x 60 x 380 cm

Venuše I-IV / Venus I-IV
*africká freska, akvarel a pastel na hlíně / African fresco, aquarelle
and pastel on clay*
110 x 55 cm

Jiří Pikous

Čarodějnice / Witch
olej na plátně / oil on canvas
160 x 170 cm

Butch a Kid / Butch and Kid
olej na plátně / oil on canvas
160 x 170 cm

Milý Mikulove, vzpomínám na Tebe často a ráda. Nikdy bych nevěřila, že mohu vypít tolik vína a ještě přitom pracovat. Všechny ty příjemné večery s lidmi od vás, které nemohu všechny ani vyjmenovat (jen namátkou: s Dobruškou B., Martinem H., Hankou L., Liborem L., Lenkou L., Ivošem L., Jitkou V., Vítkem V., Jarmilou V., Jožinem V., Jitkou K., Adamem K., Dášou K., Mirkem K., Terezkou B. P., Danem P., Veronikou B., Filipem B., Sašou F., Svátou F.) a dny se svými kolegy (Ivanou L., Viktorem P., Ulricem R., Danielou S. a Jirkou P.). A pochopitelně za všechno vděčím Perchtě z R. Bylo to krásné léto a děkuji za ně. Erika B.

Mikulov

Mikulov podruhé. Už vím, na co se mám těšit.
Vracím se na známá místa, ke známým lidem, skoro jako domů.
A přeje je to zas jiné.
Ateliér s výhledem na Svatý kopeček, jako z pohádky.
Odvedle zaznívají nezaměnitelné chroustavé zvuky. Erika se svou sadou ostrých nožů.
Do ateliéru pode mnou zachází Viktor a v perspektivě ze schodů vypadá jako součást svého obrazu.
Přichází Daniela s diktafonem a ptá se: Co je to láska?
Venku Ulric v masce, žlutých pocákaných kalhotách a žlutém pocákaném tričku pracuje s jakýmsi zdravím škodlivým materiálem.
Jirka Pikous rozjíždí hity v rádiu a další velký formát.
Přichází Jitka s Julčou v batohu a je zas tak svěží.
Ano, v pět sraz v Krokodýlu, jedem na ochutnávku.
Svěží teda zrovna nejsem, ale těším se.
Ryzlink, Vlašák, Veltlín, Müller, Trámín, Sauvignon, Chardonnay, Portugal, Vavřinec a další ...
Přicházejí v dobře známém pořadí – a občas – dorazí i CHORVAT!
DĚKUJI!
Jitko, Dobruško, Libore, Ivoši, Vítku, Mirku, Jožko, Martine, Lenko ...
A VŠICHNI!
Ivana Lomová

Vzpomínka na Mikulov

Věděl jsem, tušil, že existují místa, kde se čas zastavil. Přesněji nezastavil, protože nic není bez pohybu, ale čas se hýbe tak pomalu, že jako by se nehýbal. Dávno dávno, v minulém století, v mládí, když jsem začínal žít, dostala se mi do rukou kniha s fotografiemi českých měst: náměstí, staré památky, kašny, kostely... a já jsem zatoužil obejít pěšky alespoň kousek této země, putovat od městečka k městečku, od zámku k zámku, od kláštera ke klášteru. Tenkrát jsem samozřejmě nevěděl, že mne osud do této země jednou zavane a že se nějakým zvláštním způsobem můj sen uskuteční. Nikoli, pěšky jsem nic neobešel, ale když jsem se přistěhoval do Čech, navštívil jsem mnoho podivuhodných míst. Nicméně tyto návštěvy měly vždy dostatečně turistickou a povrchní povahu. Zkušenost, byť krátkou, ze života v malém městě jsem nikdy v životě neměl. Měsíc v Mikulově – to jistě není dlouho – ale přeci se mi podařilo, alespoň se dotknout, zakusit jiný rozměr času. V tomto městečku, zdá se mi, jsem objevil zvláštní bod, kde se čas téměř nehýbe. Nachází se v Husově ulici ve starém židovském ghettu mezi Rohatým krokodýlem a křižovatkou s cukrárnou. Když stojíš zády ke Krokodýlu a díváš se na rohový dům s vysunutou věžičkou do ulice a na křivé domky stoupající vzhůru do kopce, tak zde je to místo, které mne úplně očarovalo. Mohl bych zde stát celé hodiny. Později jsem objevil starou fotografii, asi z konce 19. století, pořízenou přesně z tohoto bodu. Je na ní několik postav židů. Ne, nikoli postav, ale stínů. Stíny zmizely, ale čas se v tomto místě zastavil a stal se pamětí.

Viktor Pivovarov
Z ruského originálu přeložila Milena Slavická

Pozn. překladatelky

Právě jsem přijela z Prahy, obešla kus města a spouštěla se dolů, ano, právě onou popisovanou uličkou s vysunutou věžičkou, do místa bezčasí, a náhle, kde se vzal tu se vzal, uprostřed bermudského trojúhelníku stál můj muž, Viktor, a místo hlavy měl oblaka, modrobílé mráčky, na kterých seděly naše babička Sofia Borisovna a teta Líza. Zavítaly sem z městečka Vasilkov na Ukrajině. Za malou chvíli jsem je mohla uvidět znovu, na zámku, na Viktorově obraze, hádaly se jako vždy a mezi nimi seděl, nerušen, sám Viktor Pivovarov a díval se z okna na Svatý kopeček, na kostelík tak malebný, nebeský a tak moravsko-toskánský, že nemohlo být pochyb, že jsem přeci jen přijela do Mikulova.

Leč čekalo na mne další kouzlo. O patro výš, ze dveří ateliéru Eriky Bornové, již již vycházela, vyplouvala, jako by se chtěla projít komnatami, které tak dobře zná, paní Perchta z Rožmberku, jako by zatoužila vznášet se zámkem, zahradou, městem, tančit ve víru času, který se otáčí kolem své osy právě zde okolo mikulovské cukrárny, kolem osy procházející středem trojúhelníku vyznačeného zámkem – Svatým kopečkem a Kozím hrádkem. Hned v sousedství ateliéru Eriky Bornové se pak odehrálo další překvapení. Malé děvčátko vyběhlo na cestu: běží loukou, sotva dechu popadá, letí, trochu šťastné a trochu vystrašené z té náhlé volnosti, utíká v ústrety krásné vysoké paní. Ta však už na obraze není, ale maluje ten obraz, hle: Ivanka Lomová se právě setkává se svým dětstvím. Ach, ten Mikulov!
I já jsem tam byla, jedla jsem a pila, a co jsem viděla, to jsem pověděla.

P.S.

Ty zázraky, ta díla, o kterých vyprávím, vytvořili účastníci mikulovského sympozia v létě v roce 2002, jsou to: Portrét umělce v mládí od Viktora Pivovarova, Perchta – bílá paní od Eriky Bornové a Irenka III. od Ivany Lomové. Ostatně byly vystaveny na zámku.

Hlas je fyzický projev existence. Hlas na zvukovém záznamu je mostem přes hranice mezi přítomností a nepřítomností.

Mikulov, malé město třpytící se na kopci, každé léto na měsíc přitahuje umělce ke svému odloučenému rozpoložení a rozhledu.

Ten zámek obsahuje model historie.

Moje první noc pobytu, sama v zámku, všechno, se mnou počítaje, pod zámek a klíč podtrhával pocit odloučení, izolace a podivného vnímání času.

V okamžiku, kdy slunce zapadne, kamenné stěny zchladnou a zvlhnou. Zámecká stráž vtrhla do mého pokoje krátce po půlnoci, moje pohyby byly zachyceny senzory, což strážci neuměli vysvětlit. Jejich světla prorazila do noci, a když odešli, ve stínu jsem viděla věci, naslouchala nevysvětlitelným zvukům budovy.

Varovali mě, že bílá paní bloudí prostorami. Její život zde byl plný utrpení, osamělosti a odloučení. Ve zdejšímu muzeu, které je malé, ale bohaté, mají sochu, poprsí ženy v závoji. Víím, že nemá reprezentovat tu legendární ženu, ale pro mne ten bílý mramor opracovaný s delikátní rovnováhou mezi podrobností a poezií ukryval, co představoval.

Jako historie ve svých mnoha projevech, tam jsou jen stopy minulosti. Ta busta mluví silně o žádosti a nepřítomnosti, připomněla mi legendu bílé paní a moji vlastní verzi jejího pravděpodobného příběhu.

Staré budovy, zvláště ty, které se pronajaly k historii prázdna, opuštěnosti, mě vždy přitahovaly. Často se dostáváme do procesu výkladu historie. Prázdná budova není bez příběhů. Představuji si příběhy, které by stěny

mohly vyprávět. Podat nepřítomnost je formou detektivní práce, vrátit prvky zpátky do prostoru a tak napodobit, vyvolat odlišné porozumění, znovu oživit prostor.

Zvuk prochází prostorem, dotýká se tvého těla tak, že to nelze ignorovat, žádná možnost uzavřít spojení.

Zámecký bar byl opuštěným místem, prostory s výzdobou z let sedmdesátých, dlouhá, červeným sametem potažená sedadla, vkládaná okna a socialisticky stylovaná barevná skla za barem byla jako filmařské kulisy, čekající na filmový štáb.

Silné vrstvy prachu na stolech a atmosféra vracející stopy lidí z minulosti. Historie mluví, historie jsou lidé, slyšet hlas z minulosti znamená naslouchat historii, ač třeba jen té imaginární.

My se spojujeme se zvukem jinak, než jak používáme naše ostatní smysly. Slyšíme něco a představujeme si ten zdroj zvuku.

Je zajímavý vztah mezi zvukem a zrakem.

Místnost byla plná lidí, ale prázdna. Ve vinárně bylo hlučno, ale bez lidských těl, která obvykle dělají hluk. Konverzace byly nahrazeny zvukovým záznamem stříhaným dohromady.

Požádala jsem lidi, aby se rozhovořili o tom, jak rozumí a jaké vztahy mají k často zneužívaným slovům (stejně jako banálním a vážným): prostor, láska, svoboda a čas.

Jejich hlasy se míchaly a prosakovaly dohromady, vytvářejíce podobnost konverzace.

Zvukový záznam byl umístěn ve vinárně, zaplňoval prostor rozhovory.

Opustila jsem Mikulov se zvukem a zrakem v kufru a částí mé vlastní historie, spojené s historií těch druhých.

Daniela Snepková

STALO SE ...

... muselo to být někdy v době, kterou dnes známe jako období „malé potopy světa“. Bůh však tentokrát neurčil žádného vyvoleného. Lidé i zvířata hledali útočiště sami. A tak jsme přišli na bezpečný kopec a tam jsme žili. Modlili jsme se k Bohu a bohům, aby zůstali při nás a dali nám sílu. Přinášeli jsme jim všemožné oběti. Nechali jsme téct víno stejnou měrou, jakou padal déšť z nebe. A taky naše duše jsme obětovali. Ty bychom, kdyby na to přišlo, dokonce upsali ďáblu. A potom jsme vytvořili krásné věci, moc krásné věci, protože jsme byli v bezpečí na kopci, zachráněni v našem zámku. A když po čtyři krát sedmi dnech voda konečně opadla, nenašli jsme olivovou větvíčku, ale křehkou sošku.

A ptali jsme se sami sebe, jestli nám ji poslal Bůh, nebo jiný bůh. Ptali jsme se, zda to bylo zrození, či snad znovuzrození. Ať to však byl kdokoli a přišel k nám s jakýmkoli úmyslem, tento bůh měl zcela jistě podobenství ženy ...

Ulric Roldanus

„Čau, tak jak? Co hlava?“ Místo odpovědi rudý pohled a zoufalý usměv. Zčernaly mi zuby po víně. Tak jsme se každý den zdravovali. Tvrdá škola. Tož což! Co mě nezabije ... „Tak co Rembrandte?“ vítají mě doma. „Cos upachtil?“ „Ale takový dva ...“ ale Železný si na to ukazoval prstem a kýval hlavou. „No, no! Jen jestli si neříkal, že takovou blbost ještě nikdy neviděl.“ Dávám za pravdu staršímu a zkušenějšímu a snažím se rozptýlit profesionální rozhovor fotkama. „Tak vypadá půl litru bílýho a tak litr červenýho,“ soudí máti, jediný člověk, který bez balónku a rozboru krve pozná, kolik kdo vypil. „Co to je?!? Kdo to je?! To má být ta sláva?“ rozčiluje se tatík. Pravda, fotky se moc nepovedly. Všichni, který jsem fotil, byli zezadu nebo v zákrytu. „To je teda vopravdu materiál do kanálu!“ Ale dost. Mikulov byl pohádkový, vpravdě moderní, anarchistický. Zámek bez krutého panovníka, žádný drak ani loupežník. Jen hudba, obrazy, sochy, lidé, jídla a pití přehrše. „To je dílo ďáblovo!“ zhroutil by se prapředek. Nikoliv! To jen pár schopných a vnímavých lidí udělalo dobrou věc. Díky, že jsem mohl být při tom.

Jiří Pikous

Zahájení / Opening – 20. 7. 2002

„Přišla krása nesmírná, je to síla vesmírná ...“ Štěpán Rusín a Marek Daniel.

Účastníky a hosty zahájení sympozia přivítal za město Mikulov místostarosta pan Vojtěch Příbramský.

Stálíce a zástupce poradního sboru MVS Libor Lípa přeje letošním účastníkům inspirativní prostředí pro jejich tvorbu.

Před několika lety vzniklo v Brně dost podivné, tajnostmi zahalené a po všech stránkách podezřelé hudebně-recitační těleso – Pánské pěvecké sdružení extrémního folklóru Krása. Na letošní "dílnu" se nám jej podařilo získat vlastně náhodou, ale vypadá to tak, že se stane nedílnou součástí "dílny" i do budoucna a jako maskot nás bude doprovázet, ať se nám to líbí, nebo ne, již natrvalo. Jak a proč toto sdružení vzniklo, lze jen těžko zjistit. Členové Krásy jsou totiž s obsedantní úzkostí skoupi na slovo, domluvit s nimi interview či schůzku je prakticky nemožné a veškerý kontakt dost obtížný. Člověk vlastně nemůže nikdy s jistotou říct, že s nimi opravdu mluvil. Víme jen, že sdružení má dva stálé členy – Štěpána Rusína a Marka Daniela. Za jejich tiskové mluvčí se vydává hned několik mediálně známých tváří, které mnohé potvrdí, vzápětí však leccos jiné z nich dementují. Krása se tedy do kontaktu s veřejností dostává pouze svým nepopsatelným vystupováním, které ale stojí za to. Vystoupení zpravidla nejsou časově omezena a do poslední chvíle nikdo z pořadatelů nemůže potvrdit, zda skutečně proběhnou. Přitom se většinou jedná o seriózní záležitosti, jako jsou vernisáže, pohřby, svatby, promoce apod. Krása přijíždí většinou náhle, nečekaně, z místa, odkud ji nikdo nečeká, nejčastěji nějakým bizarním dopravním prostředkem, jako je kůň, pohřební vůz z padesátých let, zlaté bicykly či limuzína s neprůstřednými skly. Někdy jsou vystoupení Krásy doprovázeny křikem skupinky neduživých dětí, které šťastně sypou pod nohy příchodích okvětní plátky bílých růží. Repertoár Krásy lze podle jejich členů snad nejlépe vystihnout termínem folklórní eutanazie. Ze záplavy žlutých chryzantém, modrých ptáků a pestrých motýlů na elektrický pohon se linou melodie zapomenutých obrozeneckých písní, laponské dětské odrhovačky, ukolébavky koptských pasáků koz nebo teskné písně kdysi tak početné brněnské židovské menšiny. Vystoupení jsou krátká, rychlá, akční, stejně bylo i na "dílně". Než jsme si stačili uvědomit, co se děje, bylo po všem a nikdo nevěděl, kam Krása zmizela. Doufáme, že se příští rok opět odněkud vynoří, ať už přiletí balónem, bude přivezena thajskou drožkou nebo vyleze ze sklepa mikulovského zámku.

Přemysl Spurný-Vyhlídal

Ani letos nebylo slavnostní zahájení ochuzeno o tradiční Zdravici Přecitlivělých. (Verše ze sbírky „Mindráky a jebáky“ přednáší sám autor Vítězslav Vrbka).

Mikulovské výtvarné sympozium každým rokem vytváří nejen hmotné kulturní dědictví pro budoucnost. Je jednou z kulturních aktivit města, která se již stala tradicí. S tímto dobrým počinem může Mikulov do „Evropy“.

Jsem velmi rád, že Kulturní středisko Mikulov mohlo na "dílně" participovat.

*PhDr. Štefan Kapičák
ředitel KS Mikulov*

Kurátorka letošního ročníku Ivana Lomová představuje svůj mezinárodní tým tvůrců.

Mezi hosty bylo letos mnoho známých tváří z řad účastníků předešlých ročníků. Nechyběl ani čtyřnohý přítel Tomáše Císařovského.

Letošní krásné počasí přálo příjemnému posezení na terase Saly Terreny.

Večerní program v zámecké zahradě připravený ve spolupráci s Kulturním střediskem Mikulov rozehrála mikulovská Sedmá Figarova (na snímku). Uvedla tak vrchol večera, kterým byl legendární Velvet Underground Revival.

Kolomotábol, ach přešťastný
i samosebou jedinný
jedinoký jinotajec
odlétaje, křídly se rýpal v nose
Byl mlád
Jitro bylo chytro

Vítězslav Vrbka

Průběh / Course

Když si ženy nevědí rady, Ivo Láník se zamyslí a pomůže.

„Viktore, utíkala tím směrem!“

Pozorní účastníci si budou moci již příští rok vyrábět víno sami. Tradiční sponzor MVS Petr Marcincák, spolujitel společnosti Víno Marcincák, spol. s r. o. Mikulov, vysvětluje technologii výroby vína.

I letos se ve volných chvílích hledala ve víně především pravda. Přijali jsme pozvání do vinotéky společnosti Tanzberg Mikulov, a. s.

V předvečer vernisáže nás navštívil i Petr Rezek se svojí kapelou Kakadu Music.

Vystoupení skupiny Kakadu Music nahradilo tradiční karnevalové veselí, které bylo z důvodů srpnových povodní zrušeno. Výtěžek z koncertu 16 751 Kč věnovali organizátoři na pomoc postiženým oblastem.

Vernisáž / Private view – 17. 8. 2002

Pánské pěvecké sdružení extrémního folklóru „Krása“ bylo úvodem do přehlídky krásna výtvarného.

Ředitelka Regionálního muzea Mikulov paní Dobromila Brichtová se mile rozloučila s účastníky i 9. ročníkem MVS "dílna". Bez podpory její i všech zaměstnanců Regionálního muzea v Mikulově by se MVS neobešlo.

I přes tragické povodně navštívilo slavnostní vernisáž mnoho přátel výtvarného umění.

Prostory Gajdošova sálu se proměnily ve výstavní síň.

Dílo Ivany Lomové nezaujalo snad jenom nejmladšího návštěvníka vernisáže.

Všem, kteří po prohlídce děl pokračovali v přátelském setkání, zpříjemňoval atmosféru Jazz Gang Michala Dvořáka a Roman Dragoun (na snímku).

Sklizeň 1994–2002

Stanislav Diviš, Mikulovský zámek, 1998

Stálá expozice Mikulovských výtvarných sympózií, která je průběžně aktualizována, zachycuje tvorbu umělců všech uplynulých ročníků "dílen".

Zámek Mikulov

duben – říjen 9.00 – 16.00 hod.

květen – září 9.00 – 17.00 hod.

mimo pondělí

S myšlenkou pořádání Mikulovských výtvarných symposií přichází počátkem roku 1994 akademický sochař Nikos Armutidis, který pro ni získává podporu tehdejších představitelů městského úřadu, starosty RNDr. Tomáše Zejdy a místostarosty Vojtěcha Příbramského.

Konání devátého ročníku Mikulovského výtvarného symposia "dílna" '02 schválilo zastupitelstvo města Mikulova v čele se starostou Ing. Stanislavem Machem.

Dílna probíhala ve dnech 20. 7.–17. 8. 2002 v prostorách zámku v Mikulově za významné pomoci pracovníků Regionálního muzea v Mikulově.

Slavnostní zahájení se uskutečnilo dne 20. 7. 2002 v 17.00 hodin v prostorách Saly Terreny mikulovského zámku. Při této příležitosti zde laskavě promluvili: místostarosta města Mikulova Vojtěch Příbramský, ředitelka Regionálního muzea v Mikulově Mgr. Dobromila Brichtová, kurátorka symposia Ivana Lomová, zástupce poradního sboru Libor Lípa, ředitelka produkční společnosti AVEDON Mgr. Jitka Chromá za průvodního slova produkční MVS Jitky Kapičákové Havlíkové. O svou tradiční zdrcivou Přecitlivělých nás neochudil ani Vítězslav Vrbka. Vystoupení Pánského pěveckého sdružení extrémního folklóru Krása zahájilo neoficiální část večera, který pokračoval v zámecké zahradě, kde organizátoři spolu s Kulturním střediskem Mikulov připravili „Červenou noc“. Vystoupily zde skupiny Sedmá Figarova a Velvet Underground Revival.

V předvečer vernisáže, dne 16. 8. 2002 se koncertovalo v zámecké zahradě. O show ve stylu 70. let se postarala revivalová skupina Kakadu Music. Výtěžek ze vstupného, který činil celkem 16 751 Kč, byl věnován na pomoc oblastem postižených srpnovými povodněmi, za což tímto všem zúčastněným děkujeme. Koncert byl uspořádán ve spolupráci s Kulturním střediskem Mikulov.

Před slavnostním odhalením děl vytvořených během "dílny", dne 17. 8. 2002 v 15.00 hodin, mohli zájemci navštívit vernisáž výstavy fotografií „Mikulovské fotobraní“ (L. Drezdowicz, B. Holomíček, M. Klimeš, J. Lipscher, B. Procházková, R. Smith, P. Smíd a L. Vojtěchovský). Výstavu připravilo Regionální muzeum v Mikulově.

Vernisáž Mikulovského výtvarného symposia "dílna" '02 se konala dne 17. 8. 2002 v 17.00 hodin v Gajdošově sále (Sále předků) mikulovského zámku. O uvítání se opět postaralo Pánské pěvecké sdružení extrémního folklóru Krása, které jen potvrdilo svůj úspěch ze zahájení MVS. K hostům promluvili: místostarosta města Mikulova Vojtěch Příbramský, ředitelka Regionálního muzea v Mikulově Mgr. Dobromila Brichtová, předsedkyně kulturní komise Rady Jihomoravského kraje ing. arch. Lydie Filipová, zástupce poradního sboru MVS Libor Lípa, ředitelka produkční společnosti AVEDON Mgr. Jitka Chromá, kurátorka symposia Ivana Lomová, účastníci symposia Erika Bornová, Viktor Pivovarov, Ulric Roldanus a technický asistent Jiří Pikous. Nepřítomná Daniela Snepková nám zanechala svůj pozdrav v multimediální podobě. Slovem provázela produkční MVS Jitka Kapičáková Havlíková. Spolu s vystavenými díly si mohli hosté prohlédnout i stálou expozici Mikulovských výtvarných symposií „Sklizeň“ '94–'01. Program večera pokračoval vystoupením Romana Dragouna, ochutnávkou vín ze sklepů společnosti Víno Marcinčák, spol. s r. o. Mikulov, a posezením na terase Saly Terreny, kde hostům zpříjemňoval večer Jazz Gang Michala Dvořáka.

Kurátorkou letošního Mikulovského výtvarného symposia "dílna" '02 byla Ivana Lomová, dáma, která svým liberálním přístupem k sobě osvočila i ty ostatní.

Město Mikulov, Regionální muzeum v Mikulově a Poradní sbor MVS tímto zdvořile děkují všem lidem, firmám i institucím, kteří se svou pomocí zasloužili o zdárný průběh devátého ročníku "dílny". Svou prací, nadšením či jinak pomohli: marketingová společnost AVEDON, s. r. o., AVENIR Praha, spol. s r. o., Filip Brichta, Crystalis, s. r. o., Pavel Drinka, Marcela Effenbergerová, Dagmar Flimmelová, DK studio, s. r. o., Domovní správa Mikulov, p. o., Zdeněk Halla, Hana Chaloupková, Robert Charvát, Janáček ART – Technologies, Veronika Janýrová, Trafika Kapičák, Darja Kocábová, Krajský úřad Jihomoravského kraje, manželé Králíkové, Kulturní středisko Mikulov, Ivo Láník a všichni ostatní zaměstnanci RM, Libor Lípa, M-art, a. s., Miroslav Machálek, Ministerstvo kultury ČR, Muziktone, Nadace Nova, Odborné učiliště Mikulov, RAP, spol. s r. o., Restaurace Národní dům, Miroslav Sáček, Sedmá Figarova, Miroslav Šidlo, Tanzberg Mikulov, a. s., Jan Vanýsek sen., manželé Varmužovi, VHS Břeclav, s. r. o., Vink-Plasty, s. r. o., Víno Marcinčák, spol. s r. o. Mikulov, Víno Mikulov, a. s., Vítězslav Vrbka, Vojenský útvar v Mikulově, manželé Wallo.

In early 1994, academic sculptor Nikos Armutidis came up with the idea of organizing the Mikulov Art Symposia (MAS). He found the support of the then town council representatives, mayor RNDr. Tomáš Zejda and vice-mayor Vojtěch Příbramský.

The ninth annual Mikulov Art Symposium "Workshop" was approved by the Mikulov Town Council headed by its mayor Ing. Stanislav Mach.

The "Workshop" took place on July 20, 2002 – August 17, 2002, at the premises of the Mikulov Chateau with a significant aid of the staff of the Regional Museum in Mikulov.

The ceremonial opening took place on July 20, 2002, at 17.00 o'clock at the premises of Salla Terrena of the Mikulov Chateau. On this occasion, the speeches were kindly presented by: vice-mayor of the town of Mikulov Vojtěch Příbramský, director of the Regional Museum in Mikulov Mgr. Dobromila Brichtová, Symposium curator Ivana Lomová, representative of the Advisory Committee Libor Lípa and director of the production company AVEDON Mgr. Jitka Chromá. The accompanying speech was presented by the MAS production manager Jitka Kapičáková Havlíková. Vítězslav Vrbka did not deprive us of his traditional Salute of the Oversensitive. The exhibition of the Men Choir of Extreme Folklore Krása opened the unofficial part of the evening, which continued in the chateau garden where the organizers prepared the "July night" together with the Cultural Centre Mikulov. The groups Sedmá Figarova and Velvet Underground Revival performed there.

On the eve of the private view, on August 16, 2002, a concert took place in the chateau garden. The revival group Kakadu Music took care of a show in the style of the seventies. The takings for the tickets, which reached CZK 16,751 altogether, were dedicated to help the areas damaged by the floods in August. Herewith we thank all participants for it. The concert was organized in co-operation with the Cultural Centre Mikulov.

Before the ceremonial unveiling of the works produced during the "Workshop", on August 17, 2002, at 15.00 o'clock, those interested could visit the private view of the exhibition of photographs "Mikulov photographing" (L. Drezdowicz, B. Holomíček, M. Klimeš, J. Lipscher, B. Procházková, R. Smith, P. Smíd and L. Vojtěchovský). The exhibition was prepared by the Regional Museum in Mikulov.

The private view of the Mikulov Art Symposium "Workshop" 2002 took place on August 17, 2002, at 17.00 o'clock in the Gajdoš Hall (Hall of Ancestors) of the Mikulov Chateau. The Men Choir of Extreme Folklore Krása was in charge of the welcome again and it confirmed its success from the MAS opening. The guests were addressed by: vice-mayor of the town of Mikulov Vojtěch Příbramský, director of the Regional Museum in Mikulov Mgr. Dobromila Brichtová, chairperson of the Cultural Committee of the Council of the South Moravian Region ing. arch. Lydie Filipová, representative of the MAS Advisory Committee Libor Lípa, manager of the production company AVEDON Mgr. Jitka Chromá, Symposium curator Ivana Lomová, Symposium participants Erika Bornová, Viktor Pivovarov, Ulric Roldanus and technical assistant Jiří Pikous. The absent Daniela Snepková sent a multimedia greeting. The MAS production manager, Jitka Kapičáková Havlíková, presented the evening speech. In addition to the exhibited works, the guests could also see the permanent exposition of the Mikulov Art Symposia "The Harvest" 1994–2001. The evening programme continued with the performance of Roman Dragoun, wine tasting from the cellars of the company Víno Marcinčák, spol. s r. o. Mikulov and eating at a sitting at the terrace of Salla Terrena, where the Jazz Gang of Michal Dvořák made the evening even more pleasant to the guests.

Ivana Lomová, a lady, who set the others free with a liberal approach to herself, became the curator this Mikulov Art Symposium "Workshop" 2002.

The town of Mikulov, the Regional Museum in Mikulov and the Advisory Committee of MAS herewith politely thank to all people, firms and institutions that contributed to the successful course of the ninth annual "Workshop". The following helped with their work, enthusiasm or otherwise: marketing company AVEDON, s. r. o., AVENIR Praha, spol. s r. o., Filip Brichta, Crystalis, s. r. o., Pavel Drinka, Marcela Effenbergerová, Dagmar Flimmelová, DK studio, s. r. o., House administration Mikulov, p. o., Zdeněk Halla, Hana Chaloupková, Robert Charvát, Janáček ART - Technologies, Veronika Janýrová, tobacconist's Kapičák, Darja Kocábová, Regional Office of the South Moravian Region, Mr. and Mrs. Králík, Cultural Centre Mikulov, Ivo Láník and all employees of the Regional Museum, Libor Lípa, M-art, a. s., Miroslav Machálek, Ministry of Culture of the Czech Republic, Muziktone, Foundation Nova, educational establishment Mikulov, RAP, spol. s r. o., Restaurant Národní dům, Miroslav Sáček, Sedmá Figarova, Miroslav Šidlo, Tanzberg Mikulov, a. s., Jan Vanýsek snr., Mr. and Mrs. Varmuža, VHS Břeclav, s. r. o., Vink-Plasty, s. r. o., Víno Marcinčák, spol. s r. o. Mikulov, Víno Mikulov, a. s., Vítězslav Vrbka, Military Office in Mikulov and Mr. and Mrs. Wallo.

Hlavní pořadatelé: Město Mikulov ve spolupráci s Regionálním muzeem v Mikulově **poradní sbor MVS:** Mgr. Dobromila Brichtová, Ing. Stanislav Mach, Marcela Effenbergerová, Libor Lípa, Vítězslav Vrbka **kurátor:** Ivana Lomová **produkce, produkční:** Marketingová společnost AVEDON, s. r. o., Mlýnská 2, 692 01 Mikulov, tel.: 519 512 797-8, Jitka Kapičáková Havlíková **koncepce a redakce katalogu:** AVEDON, s. r. o., Libor Lípa, Jitka Kapičáková Havlíková **fotografie:** reprodukce děl: Martin Polák, dokumentární foto: Miroslav Králík, Mgr. Jitka Chromá, Václav Hortvík, RNDr. Petr Macháček **grafická úprava:** Zdeněk Halla, Libor Lípa **překlad:** Jiří Čihulka, B. A. **litografie a pre-press:** Pavel Drinka **Tisk:** Tiskárna Lelka, Dolní Bojanovice **Katalog vydal:** Městský úřad Mikulov v počtu 1 000 ks.

Chief organizers: The town of Mikulov in co-operation with the Regional Museum in Mikulov **MAS advisory committee:** Mgr. Dobromila Brichtová, Ing. Stanislav Mach, Marcela Effenbergerová, Libor Lípa, Vítězslav Vrbka **curator:** Ivana Lomová **production, production manager:** Marketing company AVEDON, s. r. o., Mlýnská 2, 692 01 Mikulov, tel.: 519 512 797-8, Jitka Kapičáková Havlíková **design and editors of the catalogue:** AVEDON, s. r. o., Libor Lípa, Jitka Kapičáková Havlíková **photographs:** reproduction of works: Martin Polák, documentary photographs: Miroslav Králík, Mgr. Jitka Chromá, Václav Hortvík, RNDr. Petr Macháček **graphic design:** Zdeněk Halla, Libor Lípa **translation:** Jiří Čihulka, B. A. **lithography and pre-press:** Pavel Drinka **press:** Tiskárna Lelka, Dolní Bojanovice **the catalogue was published by:** The Town Council of Mikulov in the edition of 1,000 copies.